

Г чужому научайтесь,
Своего не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

Редакция і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. з Нью Йорку: —
Barely 7-4125
УНСоюзу: Barely 7-5337

ОСТАННІ ВІСТІ

Середа, 25 серпня 1965 року

В АМЕРИЦІ

СЕНАТ БІЛЬШІСТЮ 67 ДО 27-ОХ ГОЛОСІВ СХВАЛИВ 3.26 БІЛЬЙОНА ДОЛ. НА ДОПОМОГУ ЗАКОРДОНОВІ. Це є компромісова сума, затверджена Конгресовою Комісією і вже схвалена Палатою Репрезентантів. Тепер цей законопроект має підписати Президент. Схвалена Конгресом сума є призначена на фінансовий рік, що скінчиться 30-го червня 1966-го року. Сенат проскртував, щоб цього року Конгрес схвалив фонди на два найближчі фінансові роки, і щоб підготувати реформу допомоги закордону. Але Палата була проти цього, і схвалена сума є тільки на один рік. Плінується зменшити число держав, які дістають допомогу від ЗДА. Число цих держав, висловить 72, і мало б бути обмежене до 50.

ПАЛАТА ПРИЗНАЛА НА ДОПОМОГУ ШКІЛЬНИЦТВУ 967,000,000 ДОЛ., відкинувши спротив республіканців більшістю 263-ох до 139-ох голосів. Палата схвалила 1,200,000,000 дол. але частина цієї суми призначена на інші цілі, які змагаються до створення величезного суспільства згідно з планом президента Джансона. Сума 967 мільйонів доларів призначена на допомогу початковому і середньому шкільництву. Це є вже так званий законопроект про видаткування цієї суми, бо проект про висоту видаткування був схвалений Палатою ще в квітні. Цей проект переслав до Сенату, який має його схвалити впровадженню.

ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН РАЗОМ ІЗ ДРУЖИНОЮ ПЛАНУЄ ПОДОРОЖУВАТИ ПО ЗДА після того, як Конгрес закінчить свою сесію, — це виявив пресовий секретар Білого Дому Білл Д. Мосре. Але досі це не знати, коли Президент вибереться в подорож, і які місцевості він хоче відвідати. Певне тільки те, що Президент подорожуватиме тільки по ЗДА. З цього можна б вносити, що Президент бажав під час цієї подорожі не тільки відпочити, але також вести кампанію за здійснення своєї політичної програми в Конгресі та допомогти демократичним кандидатам в чотирьох виборах.

ТЕПЕР ЗАВЧАСНО С ПЛАНУВАТИ КОСМІЧНІ ЛЕТИ після висадки на Місяці, заявив адміністратор цивільної Аеронавтичної і Космічної Комісії сен. Клінтон Андерсон хотів знати, чи після відбуття Місяця американці хочуть летіти на Марс. З цього можна б вносити, що Президент бажав під час цієї подорожі не тільки відпочити, але також вести кампанію за здійснення своєї політичної програми в Конгресі та допомогти демократичним кандидатам в чотирьох виборах.

МОРСЬКА ЛАБОРАТОРІЯ ФЛОТИ ДОСЛІДЖУЄ ДНО ОКЕАНІВ. Нейві Сілеб 2 занурюється 3,000 стій в океані коло Сан Дієго в Каліфорнії, щоб встановити, чи довго людина може жити на дні океану. Циліндрової форми сталеві кабіни Сілеб 2, 12 на 58 стій заввишки, занурюється у воду разом із водолазами, між якими є і відомий астронавт командор Скотт Карпентер, який має великий досвід як водолаз. В кабіні є і науковці.

У СВІТІ

КОМУНІСТИЧНИЙ КИТАЙ ПРОГОЛОСИВ, що від 1 вересня цього року надасть Тибетові "регіональну автономію". Китайські комуністи перевели збройний наїзд на Тибет і окупували його 14 років тому. Невдовзі останній володар Тибету, Далай Лама, який втік з території Індії, звернувся за захистом до Об'єднаних Націй в справі рятунку тибетського населення проти фізичного винищення його китайцями, але цей заклики не викликав ніякого відгуку.

У ГРЕЦІ СУДИТИМУТЬ 116 учасників останньої великої демонстрації лівих елементів в Афінах, що виступали проти короля в обороні відсуненого від уряду колишнього прем'єра Георга Панагидісу, за підбурювання народу до повстання. За таку провинку грозить найменше 2 роки та найбільше 5 років в'язниці. Новий прем'єр Еліас Касрімонос підкреслює цим кроком, що він рішуче розправляється з усіма порушниками політичного спокою.

ДО ТАНЗАНІ У СХІДНІЙ АФРИЦІ ПРИБУЛО 12 фахівців з Пейпінгу для переведення студій у зв'язку з проектом побудови залізничного шляху, що получив би Замбію і Танзанію. Цей залізничний шлях мав би 1,320 миль довжини і коштував би мінімум пів мільйона доларів. Перевісний план залізничної у Східній Африці передбачував кругло 250 мільйонів дол. видатку і Світовий Банк відмовився фінансувати його. Але Британія і Канада погодилися фінансувати той другий, скромніший план. Однак Чун-Лай бачив у цьому переконання в червні ц. р. президента Танзанії Нєрєре — відмовитися від західної допомоги та прийняти допомогу Комуністичного Китаю.

Д-Р КОНРАД АДАНАУЕР ЗАЯВИВ, що західний план заборони поширення атомової зброї, пред'явлений на Женевській конференції розроблений, у своїх практичних наслідках видає Західню Європу на поталу Совєтському Союзу. Західно-німецька керівна Християнсько-демократична партія, головою якої є Аданауер, вимагає, що Німеччина повинна дістати право заборони голосу в атомовій стратегії Заходу — відповідно до її участі в оборонних західно-європейських збройних силах.

СІНГАПУРСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ НАСЕР І САВІД-АРАБСЬКИЙ КОРОЛЬ ФЕНСАЛ ПІДПИСАЛИ договір про мирне закінчення громадянської війни в Ємені, яка тривала від 1962 року, коли-то Насер підтримував гірші, зброєю і військами переворот проти тодішнього сьмецького короля, "Імама". Теперішній план замирення передбачав виділення 60,000 сипейського війська з Ємену впровадженні 10-ох місяців, створення в Ємені коаліційного уряду і переведення там плебисциту над формою правління. Савід Арабія зобов'язалася припинити всяку допомогу монархістам.

ОКІНАВА В ЯПОНІ ЗАЛІННІТЬСЯ НАДАЛІ американською військовою базою, важливою особливо з уяги на війну у В'єтнамі — заявив тамошний командант, генерал Альберт Вотсон. Він висловив переконання, що після минулотижневих триденних відвідів прес'єра Ейсаку Сато на Окінаві і обіцяння більшої фінансової допомоги Окінаві з боку центрального японського уряду, співпраця американського правління на Окінаві з місцевим автономним правлінням буде ще кращою, як була дотепер. Але ген. Вотсон підкреслює суверенність американської влади на Окінаві та право розпоряджатися тією базою без порозуміння з японцями.

АСТРОНАВТИ КУПЕР І КОНРАД, ПРОДОВЖУЮЧИ СВІЙ ЛЕТ, ВИКОНУЮТЬ З УСПІХОМ ПРИЗНАЧЕНІ ІМ ЗАВДАННЯ

Гюстон, Техас. — Астронавти Купер і Конрад у вівторок 24-го серпня, а четвертого дня свого лету виконували працю згідно з планом, спостерігали те, що діється на Землі, та мусили направити дещо в своєму поїзді. Лікар астронавтів д-р Чарльз Беррі сказав, що це був "дуже діяльний день" для астронавтів. Вони спостерігали, як на лунній базі Вандерберг в Каліфорнії випускали далекодальну ракету Мінутмен. Вівторок був "типовим" днем для астронавтів, як про це висловилися астронавти Джеймс МакДівітт, який літав в проєкті Джейміні 4, і який обслуговує тепер одну з контрольних станцій на Землі та розмовляв з астронавтами Купером та Конрадом. Ці астронавти у вівторок виконували вправи з радіаровим приладдям, яке є важливим засобом до зустрічі астронавтів із іншим повітряним кораблем в космосі. Проба з радіаровим приладдям вийшла надзвичайно добре і науковці з Космічної Аеронавтичної і Космічної Адміністрації є задоволені з них, бо радіаровий прилад діє на дальшу відстань, як передбачалося.

В той час, як Джейміні 5 кружляв навколо Землі з астронавтами Купером і Конрадом, в ЗДА відбуваються вже спроби до лету Джейміні 6. На фото: астронавти Томас Стеффорд (зліва) і Воллі Шіппа переводять на водах Мексиканської Затоки спробу виходу із космічної кабіни, із якою мав би зустрітися в космічних просторах Джейміні 6.

Перший маневр виконали астронавти тоді, коли вони були над Техасом, а "ракетка" була над Кейпом Кеанеді на Флориді. Астронавти тоді обізнали орбіту Джейміні 5, а під час другого маневру, що відбувся над Африкою, вони приспівали свій лет і вислідок цього летіли вище від уявної "ракетки". Третій маневр відбувся над Гаваїями, а четвертий знов над Африкою. Директор цих летів Крістофор Крофт заявив, що астронавти дуже гарно виконали своє маневрування, яке мало бути наслідком зустрічі із дієсною кабіною, до якої пересідка астронавтів буде потрібна під час лету до Місяця. Перед першим маневруванням віддалі Джейміні 5 від уявної ракети становила 1,700 миль, а при четвертій тільки 17 миль. Найближчий лет Джейміні 6 в жовтні цього року дасть можливість астронавтам зустрітися з дієсною кабіною і тоді і під час дальших летів Джейміні, відбуватися спроби пересідати з кабіни до кабіни.

23-го серпня під час 31-го і 32-го кружляння Джейміні 5 довкола Землі астронавти Купер і Конрад старалися зустрітися з уявною ракетою, яка літала тільки в їхній уяві та в калькуляціях машини-компютера, яка оброблювала віддалі. Завдання для астронавтів Джейміні 5 було таке: виконати кілька маневрів, щоб зблизитися до уявної ракети, яка мала літати перед ними.

Організація Державного Відродження України відбуде свій 27-ий З'їзд

Нью Йорк. — В дніях 4-6 вересня ц. р. на Оселі ім. О. Ольжича в Лігайтоні, Па. відбудеться двадцять і сьомий З'їзд Організації Державного Відродження України (ОДВУ). В програмі першого дня нарад, в суботу 4 вересня крім вибору президії і з'їздових комісій передбачені звітні доповіді членів Центральної Управи ОДВУ, управи Оселі ім. О. Ольжича, редактора й адміністрації журналу "Самостійна Україна", Української Видавничої Спільноти та Організаційного Трибуналу ОДВУ. Увечері цього дня відбудеться спільна вечеря, під час якої промовлятимуть представники по однієї організації та гості. В неділю 5 вересня після Служби Божої відбудеться пленарний нарада, в програмі яких передбачені: ухвалення абсолютної Управи, звідомлення Комісії, зокрема статутуваної в справі деяких поправок до статуту, як теж вибір нової Центральної Управи. Нарешті в цьому дні будуть закінчені словом новообраного голови ОДВУ. По завершенні з'їзду відбудеться в цих днях: пресова конференція, збори зв'язкових Української Визвольної Фронту та конференція представників Головного Управ Братніх Організацій.

Високошкільні Дні „ЗАРЕВА“ відбудуться з кінцем цього тижня в Лігайтоні

Лігайтон. — В дніях 27-30 серпня ц. р. відбудуться тут на Оселі ім. О. Ольжича Високошкільні Дні „ЗАРЕВА“, темою обговорення яких буде „Україна сьогодні“. На викладачів Високошкільних Днів є запрошені фахівці окремих ділянок життя та процесів в сучасній Україні, як дир. Йосиф Гріняк („Сучасний український театр“), Віталій Кейс („Прозова творчість в сучасній українській літературі“), інж. Степан Процюк („Розвиток народного господарства України в підволевський діїсності“), проф. д-р Петро Стерчо („Політична і правни статус України“), проф.

Петро Голубенко („Дійсність в Україні в останніх 20-ох роках“), д-р Марко Антонович („Розвиток науки в Радянській Україні“). В рамках Високошкільних Днів відбудуться в суботу, 28-го серпня, студентська забавка, а в неділю, 29 серпня — товариська ватра.

● Пала Павло VI промовляв в неділю 22 серпня з балкони своєї літньої резиденції в Кастель Гандольфо під Римом до численних прочан та закликав знову до „миру між людьми“, „загрозеного ударом супротивних ідеологій“. Зокрема Пала висловив жаль з приводу політичного неспоконку в Греції, але загадав теж про „Далекій і Середній Схід, Конго і Санто Домінго“.

РЕСПУБЛІКАНЦІ КРИТИКУЮТЬ ПРЕЗИДЕНТА ЗА В'ЄТНАМ, АЛЕ ЗАЯВЛЯЮТЬ СВОЮ ЗАСАДНИЧУ ПІДТРИМКУ

Вашингтон. — Голова республіканської меншини в Палаті Репрезентантів, конгресмен Джералд Форд оприлюднив так звану „білу книгу“ п. н. „В'єтнам: деякі знехтовані аспекти історичного розвитку“, зредговану Конгресовою Республіканською Комісією для справ планування і досліджень. У тій заяві республіканці закликають президента Джансона, на основі наведених цитат з різних його промов і заяв, нецитує і плутаність, які могли породити враження у комуністів, що Америка не має ясної політики у відношенні до В'єтнаму та, зокрема, не вишле туди війська в оборону Південного В'єтнаму проти комуністичних партизанів. Республіканські конгресмени зокрема закликають президента Джансона, що той, задля виборчих цілей, щоб дискредитувати свого противника, як „палача війни“, виразно виступав проти суєтності щодо вилучення американських військ до Південного В'єтнаму. Однак республіканські конгресмени підкреслюють наприкінці своєї заяви, що вони цим своїм виступом не заперечують своєї дальшої підтримки президентові Джансону в його теперішніх зусиллях на терені Південного В'єтнаму та що вони вважають, що умотивована критика Уряду може тільки спричинитися до погіршення деяких минулих помилок. Конгресмени сподіваються, що Президент відповість на ці заклики на своїй пресовій конференції, що її він започаткує на 10-го дня перед пол. в середу 25 ц. м. Полуполудня того самого дня має відбуватися республіканська пресова конференція — мабуть теж у цій самій справі. У хо-

ді кампанії популяризування становища Уряду у справі В'єтнаму та з'ясування її всім видатнішим громадянам, що висловили були в цій справі свої критичні зауваги, амбасадор ЗДА в ОН Артур Голдберг запросив на розмову муринського лідера д-ра Мартіна Лютера Кінга. Наче на підтвердження американських офіційних тверджень, що по комуністичному боці нема найменшої доброї волі закінчити війну у В'єтнамі та перенести проблему на конференційний стіл, північно-в'єтнамська амбасада у Москві оприлюднила заяву, що „Північний В'єтнам ні трохи не змінив свого становища та далі обстоює „чотири точки“, проголошені північно-в'єтнамським прем'єром 8 квітня ц. р., як передумови для переговорів про перемир'я і мир. Ці чотири точки, як заявляє, стосуються пресових коментарів на тему заяви англійського лорда Броквея, який, відвідавши Москву і стрінувшись там з північно-в'єтнамським амбасадором, твердив, що Північний В'єтнам тепер схильний до переговорів, які б були передт. — З бойового фронту повідомляють, що комуністичні партизани, острілявши попередньої ночі з мінометів американське летовище в Бісбоні, пошкодили легко 49 машин, але всі вони будуть до трьох днів відремонтовані. Партизани стріляли з терену, від сторони якого мали берегти летовище північно-в'єтнамські війська. Бетонний мур довкола летовища, мішаний з піском та металічними бункрами для летунів не допустив до більшої шкоди. Не вдалося схопити малою гурту комуністичних саботажистів, що перевели цей нічний наскок, який тривав 15 хвилин.

Танцювальний ансамбль П. Марунчака виступить на Союзівці цієї суботи

Союзівка, Кергонсон. Танцювальний Ансамбль під керівництвом Петра Марунчака дасть вечір українського танку на цій оселі Українського Народного Союзу в найближчу суботу, 28-го серпня, в рамках щотижневих культурно-розважкових імпрез на цій оселі. Цей Ансамбль з Монреалю не має собі рівного на американському континенті і своїми дотеперішніми виступами здобув собі та український танковий культурі найвищі признання не тільки українських, але й канадійських та американських критиків. Виступ цю-

го Ансамблю на Союзівці в попередніх роках належали до справжніх „імпрез року“.

● В японському порті Сасебо ліній портові робітники уладили нову демонстрацію проти американського атомного підводного човна „Перміт“, який заїзав туди з відвідинами. Це вже четвертий американський атомний підводний човен, що приїздить до Японії і за кожним разом японські комуністи та їх поплечі, граючи на болючій струні японців у зв'язку з атомною катастрофою в Нагасакі й Гірошімі, уладжують протиамериканські демонстрації. На тих атомно-підводних човнах ніколи нема атомових ракет, поки вони в Японії.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ІХ. КРАЙОВИЙ З'їЗД БРАТСТВА КОЛ. ВОЯКІВ 1-ОЇ ДІВІЗІЇ УНА

Нью Йорк. — Десятий Крайовий З'їзд Братства кол. воєнків 1-ої Української Дивізії УНА в ЗДА відбудеться в дніях 4, 5 і 6 вересня ц. р. на Оселі УРСЮУ „Верховина“ в Глен Спей, Н. Й. У програмі З'їзду, крім організаційних і ділових справ, передбачені ще — спільна вечеря з мистецькою програмою і забавою, в суботу 4 вересня та відзначення 20-их роковин бою Дивізії під Гляйхенбергом та забавка із вибором королеви ІХ-го З'їзду в неділю 5 вересня. В по-неділю будуть товариські гутики, дозвілля тощо.

КАТОЛИЦЬКА ПРЕСОВА АГЕНЦІЯ ПРО ПРОВОДУ СПІСКОНА ПЛАТОНА КОРНІЛІЯКА

Філадельфія. — Щоденник „Америка“ Повідістля, що американська католицька пресова агенція NCWC переповіла в довших виїзних проповідях, яку під час З'їзду Українців у Німеччині вилголює Пресса, Кир Платон, Екзарх для українців католиків у Зах. Німеччині, Новинка, яку передрукувало багато американських католицьких часописів, каже, що Владика звернувся увагу, що „Українська Католицька Церква має мільйони мучеників за віру“, які виявили вірність Вселенській Церкві та українському народові, не заважаючи на жахливі переслідування москвинських поневолювачів.

АНТИКОМУНІСТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ В СІДНІЙ

Сідней, Австралія. — Згідно з повідомленням часопису „Вільна Думка“ з 18 липня ц. р., тут відбулася в неділю 27 червня в приміщенні редакції журналу „Інтернешенел Ньюс Рев'ю“ в Сідней, політична інформаційна конференція його редакторів із представниками Австралійського Антимоуністичного Руху та представниками поневоленних Москвою націй на чолі з АБН. Присутніх було понад 25 осіб. Конференція тривала 4 години. Головний редактор М. Міллер інформував присутніх про

труднощі координації спільної боротьби в Австралії. Друге питання конференції — „Відношення еміграції до військової служби для оборони Північного В'єтнаму“ з'ясував письменник Ерік Батлер, який закликав не легковажити комуністичної небезпеки та спільним фронтом його поборювати. В дискусії забирали голос майже всі присутні, які репрезентували свої національні групи. Від українців забирав довшо слово інж. Юрій Денисенко, доводячи, що українці в Австралії були, є і будуть завжди активними антимоуністами.

В ЕДМОНТОНІ ВІДКРИТО ЛІКАРНИЙ СЕСТЕР СЛУЖБЕНИЦЬ

Едмонтон. — Єпископ Ніль Саварин і альбертський міністр суспільної опіки Голмраст 10 серпня офіційно відкрили лікарню Сестер Службениць, призначену для усього незрівноважених дітей. Лікарню, популярну звану „Мерідейл“, недавно збудовано в Едмонтоні при 105 вулиці і 51 авеню. У лікарні працюють сім українських черниць і вісім інших осіб, що мають вищу і діляють психіатрію та суспільної опіки. Будівню коштує 150,000 доларів. Місцевий „Лайонс Клуб“ подарував 29,000 доларів.

ОЛЬГА РЕПЕТИЛО ЗДОБУЛА ДОКТОРАТ ІНЖЕНЕРІ В ПАРИЖІ

Париж. — Тижневик „Українське Слово“ з 8 серпня ц. р. повідомляє, що українська Ольга Репетилло, яка в рр. 1956-60 закінчила вищу школу лабораторних дослідів з титулом дипл. інженера, а в рр. 1960-61 удосконалила свою фаховість в паризькому Інституті атерію наук і техніки, а в рр. 1962-65 готовила свою дисертацію в Інституті сталевих металургій в Парижі, — успішно оборонила її, здобувачи титул доктора. Зараз д-р інж. О. Репетилло знаходиться в ЗДА як стипендіатка, де в Бостонському металургійному інституті знайомиться з найновішими науковими здобутками свого фаху.

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ (Що пишуть комуністичні газети в Україні)

ВОДЯНИЙ ГОЛОД І НА УКРАЇНІ

Кіровоград. — Це місто, розташоване на річці Інгул. В ньому — 140 тисяч мешканців. Місто потребує 50 тисяч кубометрів води на добу. Тим часом, розповідає енолог Тиміш Гонта в часописі „Робоча Газета“ з 5 серпня, — місто дістає подобно лише 20-25 тисяч кубометрів води. Вона ціниться мешканцями ледве не на вагу золота, адже подають воду у міській районі позмінно, за чергою. Південь Кіровоградщини — місто Олександрія також відчуває гостру нестачу води. Не вистачає її і в інших містах південної України, у містах Прикарпаття — Львові, Дрогобичі, Бориславі, Трускавці.

„ДЕ ХЛІБ УКРАЇНИ“

Під таким заголовком подас „Радянська Україна“ з 4 серпня на першій сторінці зведену інформацію з різних областей України. Де хліб України... У Котловському районі (Одеська) здали державі 42 800 тонн зерна, в тому числі пшениці 41 200 тонн. Дотерміново виконали план здачі хліба державі у Березнегівському районі (Миколаївщина). Понад 33,000 тонн здали державі трудянки полі в Новомиргородському районі, Кіровоградської області. Колгоспи і радгоспи Кримської області, пише часопис,

продали державі 329 тисяч тонн найціннішої харчової культури — пшениці.

ОБЛИЧЧЯ ХАРКОВА

Харків. Оповідноч. Тролейбусна зупинка. Людина посідає з роботи додому. На зупинці її схопили за руки двох невідомих і заштовкали в телефонну будку. П'яні, перекошені обличчя. — Скажи, що ти дурень! — А-а, не хочеш!.. Бий його! — пролунав наказ. І поспішали удари на голову. Чоловік кричав, благав, кликав на допомогу. У відповідь — кулаки... Одним із злочинців був учень - комсомолець Харківського технікуму промислового транспорту. (З кореспонденції В. Валька „Слово за на олар хулігана“, „Молодь України“ 4 липня).

ВАННА — НЕ ТУРБИНА

Луганський емаєлий завод ім. Артема — єдине підприємство в Україні, що виготовляє ванни. Його потужність — близько 300 тисяч ванн на рік. Але цього мало. Тепер завод готує збільшити додатковими цехами. Однак, живчик будови б'ється дуже повільно, — пише І. Тимофєєва в часописі „Робоча Газета“ з 7 серпня. — Багато організацій вважають перебудову заводу — другорядною справою, кажучи, що ванна — не турбіна і не електровоз.

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Адреса: "СВОБОДА," P. O. Box 348, JERSEY CITY, N.J. 07303

Проблема води

Хоч проблема води завжди існувала в часах посухи, проте в гострій формі вона була в великих пустинях Азії, Африки й Австралії і в нечисленних пустинних околицях американського континенту. Зрештою, проблемою наводновання землі турбувалося завжди хліборобство, знаючи, що від цього залежать життя, а загал людей у світі задовольняє фразою, що вода потрібна людям, як повітря, і що вона всім відома й доступна. Але ось в цьому році навістила східні степи Північної Америки посуха, якої не було за останніх 100 років та яка не минеться ще в передбаченому майбутньому часі.

Ця посуха створила "водну кризу" на обширі, на якому живе 25 мільйонів людей. В минулому тижні президент Джексон проголосив велику частину 4 степів — Нью Йорку, Нью Джерсі, Делавар і Пенсильванії, "обширами катастрофи посухи", які вимагають федеральної допомоги. Під головуванням Президента відбулася нарада губернаторів названих чотирьох східних степів з участю посадовців Нью Йорку і Філадельфії де — в отих тільки двох містах — скучилося понад 13 мільйонів мешканців. На тій нараді прийнято цілу низку постанов, між якими є створення цілої системи резервуарів в Кетсільських горах під назвою "водного банку", заходи проти "засолення" солодкої води в ріці Делавар, використання вод великого підземного озера недалеко Пассейку в степі Нью Джерсі, використання солодкої води горішнього Гудзону і т. п. Федеральний уряд признає допомогу на ті цілі зразу у висоті 2 мільйонів, з тим, що названі степи і їх великі міста мають фінансувати намічені проекти.

Зрештою, це не є проекти нові. Здебільша вони вже були дискусійні й схвалювані в мин. роках, але занехано їх, коли не було печуючої їхньої актуальності. Така вже людська влада, що хоч розуми признає потребу планування на дальшу мету, проте, звичайно, не прикладається великої ваги і великого труду до речей завтрашнього дня. На цю тему розпочалась палка полеміка. Зокрема на терені Нью Йорку, де 5 демократичних і 1 республіканських кандидатів на становищі посади намагаються використати воду проблему у своїй передвиборчій кампанії. Палку дискусію на сторінках преси породив проект раціоналізації води в Нью Йорку, де мали 6 закласти в усіх домах "водні годинники": це коштувало б мистів 58 мільйонів доларів, а домовласникам коло 84 мільйонів, було б готове щойно за 5 років.

Це дивний парадокс, що про "проблему води" говорять в країні, яка лежить між двома океанами та, зокрема, у тих східних степах, що пологі над Атлантикою. Про "відселення" морської води з допомогою атомної енергії говориться не від нікого. Так само — про "відчужування" великих рік і прибережних вод океану, зачепування відливових каналів. Величезні науково-технічні та грошові можливості, що ними розпоряджас Америка, не залишають сумніву, що в недалекому майбутньому відкриються необмежені джерела чистої питної води.

Похвальна дискусія

Упродовж останніх трьох тижнів на сторінках "Свободи" переведено дискусію на тему оцінки відомого бою під Крутами, започатковану статтею Степана Риндика: "Герої-мученики і герої-переможці". Очевидно, що на сторінках обмеженого своїм об'ємом щоденника можна було використати тільки відносно малу частину із багатьох надісланих голосів у цій дискусії. Проте, думасмо, що тематика висловлювань, якщо йдеться про суттєві аргументи "за" і "проти". І треба додати, що виразно переважала аргументація "за", себто в користь оцінки бою під Крутами, як напругу героїчного подвигу, як світлої перемоги в поразці, а чому переконувальна аргументація не тільки чуттєвого, але й суттєвого порядку.

Проте, не висновки з дискусії, але саму дискусію й її форму масю на думці в цьому коментарі. Із давнішої практики знаємо, що в нас, у загальному кажучи, дуже важко вести дискусію. Вона бо найчастіше викликує пристрасті та з дискусії перетворюється в сварку, щоб не казати в лайку. Очевидно, що й у дискусії на тему Крут не бракувало гострих, а то й пристрастних голосів, але вони були далеко не в такій мірі, як у багатьох інших дискусійних справах. Дискусія в справі Крут показала, як переконано, що ми вміємо і можемо дебатувати. Це є великою заохотою та великою надією, бо ж не може бути вільного суспільства без того, щоб воно погодилось не погоджуватись та щоб могло розходження чи протилежності в своїх думках та поглядах виражати й узгоджувати в культурній дебаті.

Усім учасникам дискусії в справі Крут, однаково тим, що їх голоси опубліковано, як і тим, голоси яких не були використані, належить повне признання і вдячність з боку редакції і читачів.

ДЖАН ГАРДНЕР — НОВИЙ ЧЛЕН ПРЕЗИДЕНТОВОГО КАБІНЕТУ

В середу 18-го серпня Джан Е. Гарднер склав присягу як новий член уряду президента Джексона, об'явивши становище секретаря здоров'я, виховання і добродітності. Ця церемонія відбулася в готелі Гроувс в Вільному Домі в присутності президента Джексона та інших членів його уряду. Присягу прийняв державний секретар Дін Ракс.

Президент Джексон, вітаючи нового члена свого уряду, назвав Гарднера "героєм нових починань" в Департаменті, який обіймає дуже широке поле праці. Президент висловив надію, що Гарднер здійснюватиме плани уряду на шляху до "Величчю Суспільства" та поборюватиме недуги, ігноранцію, убогість та фанатизм. Завданням нового члена кабінету буде також шукати нових ідей в розв'язці таких проблем, які виникають у зв'язку зі збільшуваним числом населення та з нечисленним повітрям і водою.

Гарднер відповів, що він свідомий того великого завдання, яке перебрис на себе, і заявив, що старатиметься оправдати надії Президента.

Президент загадав, що Гарднер, як республіканець, збільшуватиме його демократичний кабінет.

Для політичного світу ймінація Гарднера — президента Корпорації Карнегі на члена кабінету не була несподіванкою, бо Гарднер вже довгий час був радником Джексона в справах виховання і шкільництва. Щойно в середині липня Гарднер очолював Конференцію в справах виховання, яка відбулася в Вільному Домі.

Та для деяких виховників несподіванкою було те, що Гарднер погодився прийняти урядове становище після того, як він довгий час був тісно сірою емінецією, яка в ділянці керувала всім потягненнями Президента в ділянці виховання. Це Гарднер рекомендував Президенту йменувати на комісар виховання професора Гарвардського університету Френсіса Кеппеля.

Джан В. Гарднер народився 8 жовтня 1912-го року в Лос Анджелесі, де в Стенфордському університеті здобув докторат психології. Вчив в коледжі і працював на урядових становищах. Під час другої світової війни служив у морській піхоті, а останньо десяти років був головою Корпорації Карнегі і очолював Фондацію Карнегі в справах поступу в навчаннях.

Редактор виховних проблем щоденника "Нью Йорк Таймс" Фред М. Гейнгер гадас, що Гарднер слушно діяв, коли погодився очолити Департамент, який займається справами виховання. Гарднер вірить в те, що можна за допомогою реформи шкільництва змінити громадянство. Коли професори нарікали на деякі вади уряду, Гарднер закликав їх бути реформаторами уряду, бо це є їхній уряд. В своїй най-

Полковник Ф. Філіппович

ГЕРОЇ-ПЕРЕМОЖЦІ

У "Свободі" ч. 143 надрукована була стаття п. С. Риндика під заголовком: "Герої-мученики і герої-переможці". Ця стаття викликала широкий відгук. На жаль, порушене питання автором тієї статті і деякі відгуки побудовані на незнанні історії бою під Крутами. Це примушує мене спростувати багато тверджень і написати ще раз правду, а не фантазію про Крути.

За 47 років Крути знайшли досить значний літературний відгук. Про події під Крутами не мало писалося; були це поетичні присвяти, мемуари й критичні, політичні, історичні, воєнні й публіцистичні оцінки.

Знаходимо в наших Крутах аналогії з відомими Термопілами грецької історії, порівнювали їх психологічно з Рубіконом Юлія Цезаря, як з переломним моментом нашої волі до боротьби з Москвою. Оцінювали Крути, як перетворення "слова в чин", як перетворення заклику IV Універсалу до боротьби за власну державність у чинне діяння зброї; означували загальну намір студентської молоді в Крутах, як високий хвалювальний приклад рідкої самопошви, жертвенності і мужності; характеризували це крутанський бій, як класичний приклад повного воєнного аналіфетизму з боку наших військових керівників; кваліфікували крутанський подвиг, як безумство, зраду і злочин з боку керівників тогочасної держави.

Майже у всіх цих оцінках є певні моменти рації. Однак з останніми двома оцінками, а то "зрадою", "злочином" і "непорозумінням" ніяк погодитись не можна, бо так твердження розходяться з фактами, з реальним, чи фактичним перебігом того бою. Уже ввійшло у звичку, що з цією подією — бій як щось невід'ємне — згадується про "зраду", про малодушність старшин, які керували тим боєм, згадується навіть про "втечу" їх з поля бою. Увійшла й "зрада" і в історію і в поезію. Чомусь найбільше авторів замиком про Крути не дали собі труд дослідити, з'ясувати і устатити дійсний перебіг бою й обставини, в яких бій відбувався. Коли б це так було, то тоді не писалося б, що "ніхто, крім Бога, не знає, що там під Крутами діялося".

Найавторитетнішим джерелом відомостей про бій під Крутами є звіт командира військової частини, яка вела бій під Крутами, підполковника (тоді сотника) Аверкія Гончаренка. Звіт командира бою не є фантазією, це є дійсний, фактичний перебіг бою і обставини. З редакційного обов'язку цей звіт був досліджений і перевірений автором цих рядків та полком М. Битинським і свої досліді і висновки ми не раз уже опубліковували.

Не зважаючи на такі тяжкі обставини, Юнацька Школа в бою зайняла в напрямі на Гомель, ст. Доч, а в напрямі на Воробж здержала наступ червоних. Активність ворога збільшувалася, бо сили його все зростали. Безпосередній наступ на Юнацьку школу вів "товариш Берлін", сили якого складалася з 3.000 червоноармійців, 400 матросів та 12 гармат. Коли до того додали червоне запліла з "товаришом" Кудинським та полком Муравйовим, що 27 січня 1918 р. обсадиває вже ст. Бахмач, та тих 2.000 робітників і солдатів, що поствали проти Школи, то сили ворога можна обчислити на 10 тисяч душ. Школа змуснена була залишити ст. Бахмач та через ст. Пліски відступити на

ст. Крути; безпосередньо в бою під Крутами брало участь з боку червоних біля 4.000 душ.

27 січня 1918 р. о 4-й годині ранку приїхав на ст. Крути, на допомогу юнакам, "Студентський Січовий Курень" в кількості 115-130 душ під командування старшини Омеляченка. Командир фронту сотник А. Гончаренко приділив студентам найменше загрозливий участок фронту, а саме, на своєму лівому крилі.

29 січня ранком червоні розпочали наступ широкими колонами. Вони, очевидно, були певні, що не зустрінуть спротиву. Коли ворожі колони підійшли на віддалі стрілу, юнаки і студенти зустріли їх сильним вогнем цілого свого фронту та 16 кулеметів. Червоні під вогнем почали розсипатися в розстріли. Мали вони дуже великі втрати, але за першою колоною йшли інші друга, третя лави і так без кінця. Сили ворога росли — вони мали постійне поповнення й зайняли лінію фронту біля 5 кілометрів. А наші? Горстка в декілька сотень юнаків і студентів при 20 старшинах ледве могла обсадити 3-кілометровий фронт і не мали поповнення.

На допомогу їм прийшли на відкритий залізничний платформі шийно одна гармата сотника Лощенка. Ця гармата влучним вогнем здержувала наступ ворога, але коли червоні почали робити обхват правого нашого крила, вона не маючи змоги повернути гармату для стрільби убик, відійшла з ліній бою.

Коло години 12-ї червоні спрямували свій удар проти студентів, але, попавши під перехресний вогонь, від цього наміру відступили і продовжували маневр обхвату правого нашого крила. Сили ворога на це дозволяли. Уведена була на фронт резервна сотня юнаків, саме на підсилення правого крила, найбільше загроженого. Так трималися в бою герої до вечора. Сили наші малі, перевага ворога була очевидна. Треба було відходити. Про відхід дисували наказ насамперед студенти, потім 2-го, 3-го та 4-го сотні юнаків. Перша сотня, яка прийшла з резерву, прикривала відступ.

Вже коли віддали в поїзд, заприпитали відсутність багатьох студентів, яких перед тим бачили живими. Вислана була розвідка, яка доносила, що ті студенти, відступаючи в темряві, пішли на вогні, на станцію Крути, яку саме в той момент обсадили червоні. Ці 32 студенти, а в їх числі і рідний брат командира фронту — А. Гончаренка. Володимир Шульгин та інші потрапили до полону й були в безсильний спосіб замордовані комуністами. Лише 4-ох з них, як тяжко поранених відправлено до Харкова.

Скінчився бій під Крутами. Біля 250 юнаків і студентів та 10 старшин, а в тому числі і командир студентів старшина Омеляченко, зложили свої молоді голови, принісши в жертву Батьківщині своє молоде життя.

Оце вся правда про бій під Крутами. Вернімося до тверджень п. С. Риндика і його опонентів й констатуємо: в бою під Крутами було не "лише 300", а понад 600 душ, не "всі 300 полягли", а менше ніж половина учасників бою, ні це були вояки — ні, це такі були

Ой свате наш свату, Пустіть нас у хату, А ми вам не докуємо, Тільки шати перестуємо, А в нас такі шати, Щоб дівчину взяти.

І так гості в хаті... Всіх просять за столи. Запах смаженого капуста, холодне приправлений часничком, а з ранку ніхто й "різати" в роті не мав, тому чути лише брязкіт "начиння". Тут, то там пляшки з горілкою кланяються келішам, аж за якийсь час, як господар весілля заминає пляшки, — гості починають говорити голосніше... Дружини "мають око" на боярів. Ах, як би так сталося:

Боярин — дружка... весілля! Боярин — дружка... весілля!

Було б як в казці! А скільки радості було б! Але так рідко буває. Ніхто не знає, де і як його доля стелиться йому. Але тепер дружини хоч зашепелять боярам:

Зробили ми діло, Аж чоло нам віпріло, З хліба палиничку, З ділки молодичку...

Від цього часу молоді вже молоді. Під хліба, під хліба, І під палиничку, Під ділки, під ділки, В шав молодичку...

Де зникає риба з Озівського моря

Озівське море — це справжня перлина. Милководне, гарно нагріване сонцем, воно має багато корму для риби і вважається найпродуктивнішим у світі. Українські рибаки тут не зустріли! Славетні тараня і судак, лещі і осетри, білуга і кембала — це далеко не повний перелік мешканців одного з найбільш урожайних морів України.

Багато риби виловлюють в Озівському морі, — пише 11 липня в часописі "Робоча Газета" М. Фіх, директор Жданівського рыбокомбинату. У післявоєнний час найбільший вилов риби припадає на 1951 рік, коли було добуто 2.365.000 центнерів риби. Але риби в морі все меншає й меншає.

Що ж трапилося? Сам директор признається, що рибаки, маючи за великі пляни, цілими роками, заради виконання цих "плянів", вибравали із сіток усе — і велику і маленьку рибу. Іншими словами тягли не лише промислову рибу, але й молоденьку. Становище стало таке загрозливе, що споквітання навіть режим: Москва трохи зменшила плянові завдання.

Друге, що вбиває рибу — це забрудненість рік, що впадають в Озівське море. Калінінське із допливом Кальчик, Лугань, Бахмутка, Торець, Кринка, — всі ці ріки несуть до моря багато бруду та хемічних отрут.

Обраховано, що фабрики одного лише міста Жданова щодоби скидають у Калінінське і її доплив Кальчик два мільйони кубометрів стічних вод, що мають величезну кількість хемічних шкідливих речовин. Отруйні води із "Озівсталі", заводу ім. Ілліча, "Тяжмаш" і коксохімічного призвели до того, що Калінінське утратив своє значення, як басейн природного розмноження риби. Одна лише помпа заводу "Озівсталі", що відполює щоденно десятків тисяч кубометрів морської води, знищує величезну кількість риби, особливо молоденької, бо довкола помпи не поставлено сітки.

II. Панаєсенко

вояки, юнаки військової школи, які пройшли науку військової штуки, а багато з них вже перед школою були на фронті, "були всі відразу перебігати"... як бачило з опису подій, то не було так, бо бій тривав цілий день і в тому бою нікого не оточили. Щодо "недовідчених студентів", то... були вони лише незнайомою частиною в тім бою і не вони рішали його перебіг чи наслідки бою. До речі, бою, за який ми не мусимо соромитися, бо відбувся він по всіх правилах військової штуки, навпаки — треба подивлятися мужності і такій справжній героїзм, який вони такі "вспіли" виявити під час цілоденного бою. Твердити щось інше — це значить не розуміти самого слова героїзм. Ні, то рішуче не було "непорозуміння"... Ні! Героїв так не судять, героям треба віддати те, що їм належить — пошану і славу, а не ганьбу.

Це є формальний бік справи, однак для з'ясування події під Крутами цього замало. Є необхідним освітити обставини і умови тогочасного життя в Україні, які довели до висилки Студентського Січового Куреня на фронт.

На початках революції в Україні, українська людина прагнула якнайкраще улаштувати своє національне життя. Українці — вояки, що були розкидані на фронтах, цілком свідомо віддавали себе до послуг Української Центральної Ради, готові були йти на найбільшій жертви. Цього моменту "УЦРада" не використала. Час ішов і днів не на користь Україні, а проти неї, бо червоні москалі вжили той час на підготовку своїх сил, вони кинули скрайні демagogічні соціальні гасла й ними перетворили національну революцію в соціальну. Українське робітництво й "селяни, а тим самим і фронтовики поволі відходили від гасел національних та кинулися за гаслами соціальними. Ві-

(закінчення на стор. 3-й)

Х. Довгалюк

ВЕСІЛЛЯ В КРИВІЙ ЛУЦІ

(7)

Як церква на другому селі, і до шлюбу йдуть, то музики лішаються "дома" й куварики влаштовують їм велике прийняття. Адам був тихого характеру, завжди пробував обминати першорядний гріх-спокую, але після двох-трьох келішків горілки приреч на забування і любили пожартувати з кувариками, а найбільше з Тимошихою, гарною, пристійною молодичкою. І як раз на цьому весіллі його спіткало велике нещастя.

Трапилося так, що Тимошихою, жартуючи вплетла куварику бинду в Адамовий вуз... Хтось в тім часі крикнув: "йдуть — йдуть" (молоді від шлюбу), — музики мають йти назустріч молодим, а в Адама коло вуза чепить бинда. Жінки почали розпитувати, але це не давалося, що Корній, той що грає на

бину, повісивши йому на шию... Такого веселого весілля свашки-молодиці собі не пригадують.

З Адамовими вусами я відійшов від поважніших речей, хоч це, також частинка з весільного життя.

Ото ж, молоді в цім часі в церкві. Після Святої Літургії почалося вінчання, з усіма канонічними церковними приписами. Величчю співав хор, Священник відчитував довгі молитви, бояри на переміну тримали над головами молодих золоті корони і їм тремтіли руки. А в мені в той час зміни не було і моя рука не тремтіла, бо я, найстарший боярин, тримав молодцю за серпанок-велья. Він був довгий, довгий, як в лави хвіст. Я не залишею ориєнтуватися, куди молоді будуть йти, все, що навчали мене на пробі — прибула і пускався в дорогу тоді, як молоді своїми руками смирала мене за собою. Я покірно йшов за нею, рівно тримав голову, бо мій обов'язок був гарно йти і в руках тримати кінці дорогого серпанку...

Після вінчання наші молоді — муж і жона сідали на

один віз. В руках посвячені ікони, осінені молитвами, піснями церковного хору, — вони йшли до дому. В дорозі мав бути "перепин", від слова перепинити, зупинити молодих. То мало якихось позитивних значення: приповідка вичувала: "чим більше перепини, тим більше у житті спокою". Перепин робили молоді хлопці, сільські парубки, в дуже гарний спосіб. Вони виходили з колядою, подібно до тієї, що стоїть на Різдво в куті на покуті і колядою зупиняли на свій віз.

Я робив такий перепин, як мені було під рік. Після того цілу ніч не спав від дасть їй гордості, що переді мною зупинилися з давнями весільні коні і молодий з'явив мене на віз, і я сидів на колах, і помагав йому держати образ. Від того часу минуло сорок років, але я ту картину сьогодні бачу ліпше як тоді. Сьогодні то бачу з тугою за тим умі, бо воно гине: гине традиція, обряд, культура, край — моя Україна.

Останній перепин у ворожому домі молоді. Тато і мама! В руках тата коляда, в мамі — хліб і сіль, — вітають своїх найдорожчих гостей: сина і доню, бо від тепер вони вступають у подальше життя, як муж і жона, як молоді ідеї продовження роду і батьків, зворушені подією, часто забувають сказати дідям тепле слово рідкової любові.

Що ми вам провинили, Що ви нас зупинили, А ми то не знали, Перепини не брали.

Молодий бере коляду з собою, віддас боярам і йдуть. Таких перепинів часом буває декілька. Найцікавіше тоді, як перепин роблять малі діти, брат з сестрою молоді

Похорони проф. Володимира Тимошенка

Відомість про смерть професора Володимира Тимошенка в дні 15-го серпня цього року швидко поширилась в Сан-Франциско та Бей-Еррі вже в неділю, себто в день його смерті. У понеділок та вівторок всі більші місцеві радіо, висвітлюючи щоденники, включили з Сан-Франциско Екзамінер, Сан-Франциско Кронікл та Пало-Алто Тайм, принесли вістку про смерть та коротку біографію покійного. Майже всі газети та радіостанції підкреслювали українське походження проф. Тимошенка та його тісний зв'язок з Україною.

Проф. Володимир Тимошенко був дуже скромною людиною та згідно з його всією його домочинця мала

Проф. В. П. Тимошенко

ники народу, з якого він вийшов, провадили його в останню дорогу.

П'ятнадцять хвилин після другої колона прибула на цвинтар Алта Месса, де на домовину чекала дружина В. П. Тимошенка — Джанет Тимошенко, з дочкою Павлею, зятєм д-р В. Мором, внуками, представниками Стенфордського Університету та найближчими друзями родини Тимошків.

Домовина, як бажав цього Покійний, з простого дерева, швидко була поставлена над могилою серед багатьох квітів і вінків.

Двадцять хвилин після другої колона похоронна служба в українській мові, яку правив о. Іван Гончарів, парох української православної церкви в Сан-Франциско, в асисті помічника п. Сороки. Слова українських пісень і молитов розглядалися широко по відкритому цвинтарю, а присутні американці із захопленням слухали українських мелодій.

Після закінчення торжественної служби, яка тривала біля півгодини, прощальну промову в англійській мові вголосив д-р Я. Шумелда. Його в'язала з професором Тимошенком глибока дружба, співпраця в діяльності соціально-культурного Товариства. Д-р Шумелда опікувався Покієм впродовж довгої його недуги. Текст цієї промови буде надрукований в „Українському Тижневику“.

В українській мові промовляв от. Іван Гончарів, який відмітив українське походження професора В. П. Тимошенка та його працю для України. Тоді він представив жалібний громаді вдову, висловив їй та всій родині Тимошків своє співчуття. Таке співчуття висловив також д-р Я. Шумелда, який подякував за участь у похороні представникам Стенфордського Уні-

ГЕРОЇ-ПЕРЕМОЖЦІ

(Закінчення із ст. 2-ої)

ковий голод на землю селян, злиднений стан робітництва заглушили національні стремління мас.

Молода українська держава творилась у бурхливий час революції; у фокусі її тодішнього державного апарату переплутувалися і пристрасті краю, які ще до того загострювалися ворожою агітацією і міжусобною боротьбою.

Саме в такий момент виданий був і проголошений IV Універсал УЦРади. Військо, створене великою військовою революцією, розкошилося революцією, стало або байдуже, нехвально до ідеї самостійності, а подекуди навіть вороже. З поведінки полків у Києві росла тривога непереставалося. Це все спонукало національно свідоме студентство подати ініціативу створення організаційного комітету, який зайнявся б організацією надійної військової сили для захисту молодого Українського Держави. Це випало на ті часи, коли св. п. С. Петлюра відійшов з посади військового секретаря та був замінений М. Поршем. Не один М. Міхновський був „Касандрою“, і думав про військо, хоч сам військовою не приступив до організації його. С. Петлюра саме тому й відійшов з військового Секретаріату, бо вимагав організації національної армії, а йому перешкождали в тому. А відійшовши, зорганізував Кіш Сибірської України, бо бачив небезпеку й добре розумів, що без надійної мілітарної сили не врятувати України.

Організаційний Комітет зорганізував з добровільців „Український Студентський верситету, друзям Тимошенка і всім присутнім особисто.

Домовина професора подала ввесь час в морі квітів і вінків, серед яких видно було величавий вінок „Україні“ із Сан-Франциско та від ряду видних особистостей Пало-Алто та Бей-Еррі.

Десь біля пів до четвертої після полудня присутні почали розходитися, а скромну домовину було спущено в могилу. Тепле та лагідне каліфорнійське сонце, тихий вітер із Сходу немов прощалися на віки професора Володимира Тимошенка.

Цей похорон був скромний, як Покійний собі цього бажав. Але він був урочистий, глибоко культурний в кожному відношенні. В ньому українці зуміли і перед родиною Тимошків і перед присутніми американцями виявити найкращі риси української теплоти, природної культури й організованості, як теж відданості видатним діячам науки й культури.

Н. К.

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ

ДЕ ПОДЛИСА ОГІРКІ ТА ПОМІДОРІ

В торговельній мережі міст Львова, Дрогобича, Борислава, Івано-Франківського — недостача огірків та помідорів.

У радгоспі „Зоря“, Бориспільського району (Київщина) допустили переростання огірків. Вже є випадки, коли до міста Києва завозять не зелені огіркі, а жовтяки. (З „Радянської України“ 1. серпня).

„ЩАСТЯ“

Щастя у краю, щастя у хаті і щастя на душі, — так пише редактор „Радянської України“ (часопис з 31 липня) про возз'єднання Північної Буковини.

І так не тільки на Буковині, каже він, так і на Ізмаїльщині, і в степах Акерману, і в містах і селах нашої сестри Молдавії. Єдина дружина сім'я. А головою цієї сім'ї — комуністична партія.

ВІДРАЗУ ЧЕТВЕРО

На молочній фермі колгоспу ім. Жданова Глухівського району, Сумської області, корова за кличкою Груша привела четверо телят. Як твердять фахівці, це дуже рідкісне явище. („Радянська Україна“ з 31 липня).

Успіх Євгенії Володимирівни Баран

Цього року 9-го червня з відзнакою успіхом закінчила Парма Сільйор Гай Скул вісімнадцятилітня Євгенія В. Баран — дочка Володимира і Анни Баран, відомих купців з Парми, Огайо.

Молода Євгенія своєю поведінкою, пильністю та охотою до науки може служити добрим прикладом для інших дітей. Вона займається спортом та дев'ять років вправляє гру на піані. Євгенія була активним членом місцевого Осередку СУ-МА на Пармі.

Її успіхи приносять вітху родичам та українській громаді. По літніх феєриях Євгенія Баран буде студіювати психологію та музику в Стейтському університеті в Колумбусі, Огайо. Додати треба, що Євгенія Баран та її ціла родина є членами УНС. Відділ 240. Нашій

С. Володимир Баран

молодий студентці Євгенії Баран бажамо кріпкого здоров'я та дальших успіхів в науці.

Я. Р.

Гемпстед, Н. Й.

ДИТЯЧА СОЮЗОВА ІМПРЕЗА

В неділю, 12-го вересня цього року, 327-й Відділ УНСоюзу, Т-во Запорозька Січ в Гемпстед, Н. Й., влаштує союзову імпрезу для дітей — членів цього Відділу. Програма імпрези буде у виконанні самих дітей — членів 327-го Відділу. Головним промовцем, який гово-

ритиме до союзової дівчини, буде адвокат Іван Фліс. Початок цієї дитячої союзової імпрези, яка відбудеться в залі української католицької церкви при 709 Фронт-Стріт в Гемпстеді, Н. Й., відбудеться на годину 4-ту до полудні.

А. Б.

Прйбїтї безмежним горем, ділимось сумною вісткою з Рідних, Друзям та Приятелями, що дня 17-го серпня 1965 р. ненадійно відійшов від нас з Волї Всевишнього на 59-му році життя у Маратоні, Онтаріо наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО І ВРАТ

ІНН. ВОЛОДИМИР ГОРНИЙ

бувший надднісний в Калуші, Україна.
МАРТА З ЧЕМЕРНИНСЬКИХ — дружина
АНДРІЙ — син
ІОСИФ — Рідний — брат на Рідних Землях
СОФІЯ ЛУНЬ — з Рідних — сестра в Чехословаччині
РОМАН з Рідних — брат в Канаді

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ВЕТЕРИНАРНИХ ЛІКАРІВ В АМЕРИЦІ

з глибоким сумом повідомляє про смерть

Проф. ІЛІ ГРИГОРЕНКА

Почесного члена ОУВЛ, колишнього професора Київського Ветеринарно-зоотехнічного Інституту, Українського Технічно-Господарського Інституту, та наукового співробітника УВАН.

Світлої пам'яті Покійний помер 13-го липня 1965 року і похований в Ютіці.

ВІЧНА ПОМУ ПАМ'ЯТЬ!

УПРАВА ОУВЛ

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ

Дорогого і Незабутнього Чоловіка, Батька, Діда, Брата і Дядька
Бл. п. інж. агр. Василя
Д. НАЛАШНЮКА
з ВІННИЧЧИНИ
учасника Визвольних Змагань і в'язня більшовицьких тюрем, буде відправлена

ПАНАХИДА

у ФІЛІДЕЛФІЇ, Па. у церкві СВ. ПОКРОВИ, дня 28-го СЕРПНЯ 1965 р. о год. 10:30 ранку

— а —

ЗАУПОКИНА СЛУЖБА БОЖА

відправиться у БАНД БРУКУ, Н. Дж. дня 4 ВЕРЕСНЯ п. р. о год. 11-й ранку
Просимо Знайомих і Приятелів згадати Покійного в молитвах.
Дружина ЛІДІЯ з Родиною тут і на Україні

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

Нашої Найдорожчої ДРУЖИНИ І МАМИ

Бл. п. Ярослави Захаріясеви

відбудеться

ЗАУПОКИНА СЛУЖБА БОЖА

в українській католицькій церкві св. МИХАІЛА при 125 Wethersfield Avenue у ГАРТФОРДІ, Конн.
в суботу, 28-го серпня 1965 р. о год. 7-й рано
Муж: МИКОЛА
Син: ІГОР

БАЛЕТНА ШКОЛА РОМИ ПРИЙМИ-БОГАЧЕВСЬКОЇ ПРИЙМАЄ ВІНСИ НА РІК 1965-66

від 7-го ВЕРЕСНЯ в год. 5-8-веч.

St. Marks Playhouse Bldg. Студія 2 А (2 поверх)
133 2nd AVENUE, NEW YORK, N. Y. Тел.: OR 7-7187
Школа св. Юра від 13-го вересня.

Церква-Пам'ятник — це спільний монумент над могилами наших попередників та рідних і найдорожчих нам. Церква-Пам'ятник — це вияв глибокої пошани до Героїв і Мучеників Українського Народу. Церква-Пам'ятник — це дуже скромний хрест над заораним порогом могилами мільйонів — жертв Великого Голоду. Церква-Пам'ятник — це лише скромна спроба відтворити велич українських святих, що їх зруйнувала Москва в ХХ столітті. Церква-Пам'ятник — це твір вільного українського духа, нерозривно пов'язаного з давнім українським церковним мистецтвом. Церква-Пам'ятник — це свідчення, що його будівничі жили не тільки для себе, але й для прийдешніх поколінь.

З радістю сповіщаємо, що будова Церкви-Пам'ятника добігає кінця, а день посвячення її вже визначено на неділю 10 жовтня 1965 р.

В цей день буде закінчено довголітній етап самої будови і започатковано новий. Одночасно з започаткуванням у Церкві-Пам'ятнику щоденних відправ за душі наших попередників та Героїв і Мучеників Українського Народу, всі ми приступимо до прикраси й устаткування її, згідно з найкращими зразками давнього українського церковного мистецтва.

Цей другий етап не менше важкий, як перший, що ми його вже з Божою допомогою перейшли. Віримо — він буде коротший, ніж попередній, а цю віру будемо на прикладах гідної подиву жертвенності дотеперішніх будівничих і фундаторів Церкви-Пам'ятника.

Сповіщаючи про день посвячення Церкви-Пам'ятника, одночасно запрошуємо всіх до участі в цій, великій у нашому житті події.

КОНСИСТОРИЯ

Української Православної Церкви в США

ПОЖЕРТВИ НА ВНУТРІШНЄ УСТАТКОВАННЯ І ПРИКРАСУ ЦЕРКВИ-ПАМ'ЯТНИКА ПРОСИМО ВИСИЛАТИ НА АДРЕСУ:

Ukrainian Memorial Church

P. O. BOX 595

SO. BOUND BROOK, N. J. 08880

НЕМА ТО ЯК НА СОЮЗІВЦІ!

Оселі
Українського
Народного
Союзу
в Кетсільських горах
біля міста
КЕРТОНЕСОН, Н. Й.

В найближчу суботу 28-го серпня 1965

ВЕЧІР УКРАЇНСЬКОГО ТАНКУ

— ДАСТЬ —

Український Танцювальний Ансамбль з Монреалю

ПІД КЕРІВНИЦТВОМ

Петра Марунчака

ВЕЧОРОМ ПРОВІДИТИМЕ
Володимир Гентип

ПІСЛЯ МИСТЕЦЬКОЇ ПРОГРАМИ

ЗАБАВА З ТАНЦЯМИ

ПРИ ЗВУКАХ ОРКЕСТРИ

„АМОР“

ЗАБАВИ в кожну П'ЯТНИЦЮ І СУБОТУ

Телефон СОЮЗІВКИ — 914 626-5641

УКРАЇНСЬКЕ АКАДЕМІЧНЕ КОЗАЦТВО „ЗАПОРОЖЕ" в ЗДА

повідомляє своє Членство і Знайомих, що в СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТІ його Незабутнього Активного Козака

сл. п.

мгр. Романа Дудинського

відправиться

в суботу, 28 серпня 1965 року

о год. 10-й рано

в Українській Православній Церкві ВСІХ СВЯТИХ при 206-208 Схід 11-та вулиця в НЬО ЙОРКУ

ЗАУПОКИНА СЛУЖБА БОЖА І ПАНАХИДА

СТАРШИНА

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

Проф. Константина Семеновича КОНОНЕНКО

В суботу, 28-го серпня 1965 р.

після Літургії (яка починається о 9-й годині ранку) в церкві ПОКРОВИ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ в К. П. ТОНІ, Н. Дж.

буде відслужена

ПАНАХИДА

про що повідомляє Друзі і Знайомих

РОДИНА

79 Washington Avenue, Clifton, N. J.

914 GR 7-8729

ДО ВІНАЙМУ
ТРИ (3) АПАРТАМЕНТИ
1 — 4 кімн. за ----- \$70.0
1 — 4 кімн. за ----- \$80.0
Новий мод., опал включений
чинш. Секція Greenville в
Jersey City, N. J.
Tel.: п. Біловє — 332-3757

Друге джерело невдачі виховних труднощів лежать в самому характері виховання дітей, яке мусить діяти проти первісних інстинктовних гонів дитини, щоб її енергію скеровувати на відповідні цілі або виворювати у виростаючій людині здібність задовольняти гони згідно з вимогами дійсності. Цей процес приносить низку розбитих подій, а з

Архімович, В. Міяковський, В. Лесич, О. Бурей, І. Пір-
ріг, Ю. Лавріненко, М. Зак-
люський, І. Коваль, В. Я-
ворський, О. Погодський, А.
Нещадименко, О. Малачук
та ін.

Н. Н.

...CH...

YOU FOUND THIS
Y' ASKED

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
Tel: ORchard 4-2568

ОКРУЖНА УПРАВА

'THEN YOU FOUND THIS
 'LOST CITY'?' ASKED
 MARIO MORELLI. 'YES,'
 STEVE REPLIED. 'A
 FANTASTIC PLACE
 CALLED ZINEBA--'

Doc
 Van Buren
 John
 Gilardi

'IT WAS INHABITED BY SAVAGE
 APELIKE CREATURES--YET
 THEY WERE RULED BY A
 WHITE WOMAN OF UNBELIEV-
 ABLE BEAUTY! 3.5.74.86

— Ну, і ви знайшли „загублене місто“? —
тався Маріо Мореллі.
Так, — відповів Стів.
— було фантастичне місце,
зналось Зімба...

— В ньому мешкали ди-
до мавп подібні сотворіні.
А над ними володіла б
жінка неймовірної краси